

A Kúria a dr. Kohlmann Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Pallós Dénes felszámoló biztos által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 29.M.2149/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.637.401/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.637.401/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes keresete a munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítására, elmaradt munkabér megfizetésére és igazolások kiadására irányult.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 26.M.2149/2010/11. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabér címén 150.000 forintot és ennek 2009. december 16-ától járó törvényes kamatát, valamint adja ki a biztosítási jogviszonyról és a biztosítási ellátásokról szóló igazolványt. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2009. november 2-ától állt üzletkötő munkakörben határozatlan idejű munkaviszonyban az alperes alkalmazásában. A munkaszerződés pontjában a felek 90 nap próbaidőt kötöttek ki. Az alperes 2009. december 30-án elektronikus úton csatolt PDF fájlként megküldte a felperes részére a munkaszerződés pontjára történő hivatkozással a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó okiratot beszkenelt okiratként, melyen az ügyvezető, K.I. céges aláírása is szerepelt. A felperes az e-mailt és annak mellékletét 2010. január első napjaiban elolvasta. 2010. január 8-án jogi képviselője útján kérte az alperest a munkabére megfizetésére, igazolásai kiadására. Ezt követően az alperes 2010. január 20-án postai úton is megküldte a felperesnek a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó eredeti okiratot. A munkaügyi bíróság az Mt. 81. § (3) bekezdése, 87. § (1) bekezdése, 88. § (2) és (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a munkáltató jogszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát 2009. december 30-án e-mailben, majd utóbb postán is megküldött „felmondó levéllel”. Az elektronikus úton megküldött okirat is megfelelt az Mt. 87. §-ban és 6. § (4) bekezdésben foglalt követelményeknek. A munkáltató a felperes munkaviszonyát nem újból szüntette meg, hanem

postai úton is kézbesítette az e-mailben már megküldött jognyilatkozatot. A két okirat ugyanazon formátumú és tartalmú volt. A felperes nem vitatta, hogy az elektronikus úton megküldött iratot elolvasta, annak tartalmát megismerte. A munkaügyi bíróság megalapozottnak találta a felperes elmaradt munkabér iránti igényét az Mt. 141. § és 142. § alapján. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 49.Mf.637.401/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. Megállapította a fellebbezéssel érintett követeléssel kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást megállapította és az így feltárt tények okszerű mérlegelésével a vonatkozó jogszabályok alkalmazásával hozta meg jogszerű döntését, melynek indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett.

Nem találta alaposnak a felperes azon kifogását, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg a munkaviszony megszűnésének napját tekintettel arra, hogy ilyen jellegű kérelme a felperesnek az elsőfokú eljárásban nem volt. A bíróságnak erről külön rendelkeznie nem is kellett, miután a munkaviszony próbaidő alatt, azonnal hatállyal szűnt meg, és az alperes által közölt „felmondó levél” egyértelműen tartalmazta azt a kitételt, hogy a munkaviszony „mai nappal” szűnt meg. A felmondásnál egyébként az átvétel időpontja nem lényeges körülmény. A munkáltató intézkedését az irat elektronikus úton való elküldésének napja, illetőleg ezt követően a postára adás időpontja alapozza meg. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a felperesi állítással sem, miszerint a munkáltató kétféle módon intézkedett a jogviszony megszüntetéséről, mert mind a kétszer próbaidőn belül közölte a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó intézkedését. A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a kereseti kérelmének megfelelő, a munkaviszony jogellenes megszüntetését megállapító és annak jogkövetkezményeit alkalmazó döntés meghozatalát, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint amennyiben nem állapítható meg, hogy a felperes mikor szerzett tudomást az e-mailben történő megszüntetésről, a megszüntetés nem lehet jogszerű. Jogszabálysértő a másodfokú ítélet azon megállapítása, hogy „a felmondásnál” a felperes általi átvétel időpontja nem lényeges körülmény. Szükség van az átvétel igazolására, mert a nyilatkozat akkor válik joghatályossá. Ez az elektronikus kézbesítés esetén is irányadó, a közlés megállapíthatósága, melyhez digitális tértivevény és digitális aláírás alkalmazása szükséges.

Az Mt. 6. § (4) és (5) bekezdése, amely az írásbeli nyilatkozatok közlésének időpontját határozzák meg, nem tartalmaznak előírást az e-mailben történő megküldés esetére. Ezért téves az eljáró bíróságok megállapítása, hogy az e-mail útján történő közlés az Mt. 6. § (4) bekezdésének megfelelt. Hivatkozása szerint a munkaviszony próbaidő alatti megszüntetésére is csak írásban kerülhet sor az Mt.

81. § (3) bekezdés és 87. § (2) bekezdés alapján. A munkáltatói jognyilatkozatnak eredetinek kell lennie, ennek hiányában a másolati vagy elektronikussá alakított jognyilatkozat nem lehet érvényes, és az ily módon történő e-mail útján való megküldés nem szabályszerű, tehát a munkaviszony megszüntetése sem jogszerű.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes munkaviszonyát a munkáltató próbaidő alatt 2009. december 30-ai keltezéssel papír alapon készített, a munkáltatói jogkörgyakorló által céges aláírással ellátott eredeti okirat beszkenelt másolata 2009. december 30-ai e-mailként történő elküldésével kívánta megszüntetni. A felperes nem vitatta, hogy az elektronikus formában megküldött okiratot 2010. január elején „megnyitotta”, és annak tartalmát megismerte. Alaptalanul hivatkozott azonban arra, hogy az ily módon történő közlés az Mt. 6. § (4) és (5) bekezdésre tekintettel nem jogszerű. Az Mt. 6. § (4) bekezdése valóban általában az írásbeli nyilatkozat közlésének időpontját az érdekeltnek, vagy átvételre jogosult személynek történő átadás időpontjában határozza meg, és nem nevesíti az elektronikus úton történő megküldést. Peradat azonban, hogy a felperes az elektronikus formában megküldött okirat tartalmát megismerte - függetlenül attól, hogy ennek pontos időpontja nem állapítható meg -, tehát ezáltal a jognyilatkozat számára közöltté vált.

A 2001. évi XXXV. törvény 3. § (1) bekezdése szerint az elektronikus dokumentum elfogadását - beleértve a bizonyítási eszközként történő alkalmazást - megtagadni, jognyilatkozat tételére, illetve joghatás kiváltására való alkalmasságát kétségbe vonni nem lehet kizárólag amiatt, hogy a dokumentum elektronikus formában létezik. Ebből következően a beszkenelt formában megküldött munkaviszony megszüntetési nyilatkozat joghatás kiváltására alkalmas volt. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a munkáltató az Mt. 91. § (3) bekezdésben foglaltak szerint próbaidő alatt azonnali hatállyal az Mt. 87. § (2) bekezdése megsértése nélkül, az Mt. 6. § rendelkezéseit figyelembe véve hatályos közléssel szüntette meg elektronikus formában megküldött irattal a felperes munkaviszonyát. Az Mt. 87. § (2) bekezdés ugyanis a munkaviszony megszüntetésére irányuló nyilatkozat írásbeli alakja előírásakor további megszorító előírást nem tartalmaz, így annak megtétele nem szükséges, hogy közokiratban (Pp. 195. §), vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban (Pp. 196. §) történjen. Az adott esetben pedig nem volt vitatott, hogy a felperes részére 2010. január elején közölt elektronikus formátumú másolat tartalmában és alakilag azonos volt a papír alapon teljes bizonyító erejű magánokirati formában készített munkáltatói jognyilatkozattal. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján

hatályában fenntartotta. A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így az erről szóló határozathozatalt a Kúria a Pp. 79. § (1) bekezdés alapján mellőzte. A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. március 13.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő